

Piros Ildikó

Amikor Piros Ildikó felkért, hogy laudáljam őt az akadémiai székfoglalóján megijedtem. Miért engem az anatómiával foglalkozó grafikust választott e megtisztelő feladatra? Talán azért, hogy megismertessem önökkel mely izmok játéka a kedves mosolyát előidéző griedli, vagy a színész arcának mimikáját hogyan változtatja meg egy-egy izom? Az itt elmondottak egyike sem indokol egy akadémiai székfoglalót. Maradt hát a társművészet képviselőjének a szemével, szívével, lelkével bemutatni a nagyszerű színésznőt, aki szavainak muzsikájával, tehetségével újra alkot egy író, vagy költő gondolataiból felépített zenét, szimfóniát, mert a színész úgy tud játszani a szavaival, arcának izmaival, gesztusaival, hogy mi földi halandók a lelkünk mélyéig át tudjuk élni a varázslatot. Megsirat, vagy megnevettet, elgondolkodtat és megváltoztatja a világunkat. Játsszani tud a lelkünkkel. Piros Ildikó is, uralja azt a csodaszert, amivel elvarázsolja nézőit, hallgatóit.

Nevének hallatán és talán a közös kecskeméti gyökerek miatt valahogy mindig Ady Endre Az értől az óceánig című versének utolsó sorai csengenek vissza a fülemben:

„Akarom, mert ez bús merészség

Akarom, mert világ csodája

Valaki az Értől indul el

S befut a szent nagy óceánba.”

Ildikó, a poros alföldi kisvárosból, Kecskemétről indult és a világ tetejére jutott. Ő egy kiválasztott ember, hiszen már négy évesen a kecskeméti színház színpadán szavalt és attól fogva rabja lett ennek a varázslatos csodavilágnak. Ahol arcok, álarcák, kosztümök, kellékek sokasága kering az egész életén át. Talán véletlen, talán nem, hogy december 23.-án születve majdnem az Isten fiával egy napon látta meg a világot, és az biztos, hogy a Jóisten fogta a kezét egész

életpályája alatt. Szimbolikus ereje van annak is, ahogy Makovecz Imre minden templomában egy angyal vigyázza a világot így az általa alapított magyar művészet szentélyében, is jelen van ez a szellem az akadémiai székhelyeken. Az angyal, aki a tisztaság, a jóság, az égi titok megmagyarázhatatlan varázslatának őre. Ildikó játékát a finom szépség, az elegancia, a lényéből áradó szelídség, az arcára írt lelki tisztaság határozza meg. Képzőművészként egy szerep alakítását nézve fontos elem a környezet, a hangulat, a vibráló sejtelmes fények, amik a szavakkal együtt bele tudnak égni az ember agyába, emlékezetébe. Ehhez pedig fontos, elsősorban az író, de a rendező, az operatőr, a vágó, a díszlettervező, világosító és még sorolhatnám azokat a szakmákat, amik azzá segítik a produkciót, amit végül látunk, hallunk, csodálunk. Ildikó ebben is szerencsés, hiszen nagy szellemek, nagy formátumú elmék segítették, fogták a kezét, formálták, nevelték, alakították nemzetünk nagy művészeivé. Ehhez az ő rendkívüli tehetsége mellett az írók, a szavak a gondolatok a fontosak, amikkel azonosulva jön létre a szépség, szavak erejének csodája, a magyar nyelv iránti hűség, alázat és tisztelet. A színész munkájába a szavaké a főszerep, ami egy rövidke versben épp úgy megtalálható, mint egy egész estés darabban. A jó színész mindig az örök érvényűt, az örök értéket, a maradandót keresi azt, ami megmarad a tudatunkba, és amit később is fel tudunk idézni.

Vígjátékban, tragédiában egyaránt otthon érzi magát. Piros Ildikó a szakmáját küldetésnek éli meg. Vallja, hogy az elért mesterségbeli eredményeit meg kell osztani, át kell adni (mint egy staféta botot) a következő nemzedéknek. Piros Ildikó szakmája szeretett és ismert ikonjává vált. Alakja a magyar egyetemes színjátszás csillaga. Munkássága a szép magyar beszéd alázatos szolgájává tette és számunkra a felejthetetlen és emlékezetes alakításaival, egy-egy szerep örök érvényű megformálásával beírta nevét a magyar színház történetbe.

Nem maradt más hátra, mint hogy ajánljam e csodálatos embert és páratlanul gazdag életművét a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagjai sorába.

Köszönöm figyelmüket!